

Στο άρθρο μου που θα διαβάσετε στο ένθετο δώρο μας που συνοδεύει τον «Κόσμο» σήμερα, αναφέρω τις αντιρρήσεις μου για τον τρόπο που οι χριστιανοί γιορτάζουν τα Χριστούγεννα χωρίς Χριστό. Πραγματικά, τα τελευταία χρόνια και ειδικά φέτος, τα ΜΜΕ υπονόμευσαν συστηματικά τα Χριστούγεννα και αγγόσαν εμφατικά τον Χριστό, προωθώντας στις αγνές παιδικές ψυχές τον Father Christmas ή... «Πατέρα Χριστούγεννα»(!) σαν έναν καλοκάγαθο χοντρούλη που μοιράζει δώρα στις 25 Δεκεμβρίου. Καμία μνεία τού Χριστού, ή τίς Γέννησης του στην Βηθλεέμ!

Την περασμένη Παρασκευή, μάλιστα, το τηλεοπτικό κανάλι «9» έστειλε στην Λαπωνία έναν παρουσιαστή του για να πάρει συνέντευξη από τον «πατέρα Χριστούγεννα» που ξεφούρνισε τού κόσμου τις βλακείες για να πιστέψουν τα παιδιά στην ύπαρξή του, αντί να πάρει στην Βηθλεέμ όπου γεννήθηκε ο Χριστός να κάνει ρεπορτάζ.

Η Νέα Τάξη Πραγμάτων φοβάται τον Χριστό και τον συμβολισμό των Χριστουγέννων, αφού όλη η ζωή τού Ιησού -είτε πιστεύεις την ύπαρξή Του, είτε όχι- συμβολίζει την αγωνία τού Ανθρώπου στην αέναν πάλη του με το κατεσπιμένο.

Όταν ο Θεός αποφάσισε να στείλει στη γη τον Υιό Του τον αγαπητό επέλεξε σαν Θεομήτωρα μια κοινί θνητή, φτωχή και άγνωστη και όταν ήρθε η ώρα τής Γέννησης δεν θα μπορούσε άραγε ο Θεός μ'ένα τόσο δικτύο μικρούλι θαύμα να εξασφαλίσει δωμάτιο έστω σ'ένα ταπεινό πανδοχείο για να γεννήσει η Παναγία; Ομως δεν βρέθηκε δωμάτιο επειδή ο Χριστός έπρεπε να γεννηθεί φτωχός και άστεγος σε σταύλο για να τιμηθούν οι φτωχοί και άστεγοι, αλλά και

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και... μη

ΑΝΑΘΕΜΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΣ Η ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

Γιατί η Νέα Τάξη Πραγμάτων φοβάται τον συμβολισμό των Χριστουγέννων

ν' αποδειχτεί ότι δεν έχει σημασία πού γεννήθηκες και πόσο φτωχός είσαι για ν' αλλάξεις τελικά τον κόσμο με τα λόγια και τα έργα σου.

Βρέφος ακόμη, φτωχό και άστεγο, ο Χριστός έγινε πρόσφυγας όταν η Παναγία και ο Ιωσήφ αναγκάστηκαν να καταφύγουν στην Αίγυπτο για να γλιτώσει ο Υιός τού Θεού το σπαθί τού Ηρώδη. Και εδώ ο συμβολισμός είναι ολοφάνερος με την Εξουσία να καταδίκει και να σκοτώνει αυτούς που φοβάται ή να τους αναγκάζει να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους. Μίπως δεν συμβαίνουν αυτά σήμερα; Μίπως δεν καταδίώκουμε τους πρόσφυγες;

Σαν έφηβος και όταν ανδρώθηκε ο Χριστός δούλεψε σαν μαραγκός, τιμώντας τον ιδρώτα τού Εργάτη και έδιωξε κακήν κακώς τούς αργυραμοιβούς από τον Ναό, στέλνοντας το μήνυμα ότι Θρησκεία και Εμπόριο δεν είναι δυνατόν να συγκατοικίσουν. Οι Εμπόροι έχουν καταλάβει

πολύ καλά αυτό το μήνυμα και για να το εξουδετερώσουν χρησιμοποιούν τον «πατέρα Χριστούγεννα» για ν' αντικαταστήσει τον Χριστό την πημέρα των γενεθλίων Του!

Ο συμβολισμός από τη ζωή τού Χριστού συνεχίζεται με την σύλληψή Του, την προδοσία τού Ιούδα, την καταδίκη Του από τους Φαρισαίους και τον μαρτυρικό θάνατό Του με ένα σενάριο που έγραψε ο Θεός. Η Εξουσία θεωρούσε τον Χριστό σαν επαναστάτη που ήθελε να γκρεμίσει τον Ναό και να τον ξανακτίσει σε τρεις πημέρες, όπως έλεγε συμβολικά, όμως ούτε οπλοφορούσε, ούτε είχε πολεμιστές μαζί Του, συμβολισμός και αυτός πως οι Ιδέες και το Πνεύμα είναι πιο ισχυρά και πιο επικίνδυνα από τα όπλα. Ο Χριστός μαρτύρησε, πέθανε και αναστήθηκε, στέλνοντας το διαχρονικό θεϊκό μήνυμα σε ανθρώπους και λαούς, ότι μπορούν και πρέπει ν' αντιμετωπίσουν με γενναιότητα και υπερηφά-

νεια όπως Αυτός κάθε κακουχία, κάθε μαρτύριο και τον θάνατο ακόμη για να σωθούν από τους διώκτες και καταπιεστές τους.

Ο Χριστός δεν γεννήθηκε, πέθανε και αναστήθηκε για να εδραιώσει την Εξουσία, αλλά για να δώσει κουράγιο και ελπίδα στους φτωχούς και τους καταπιεσμένους. Γι' αυτό κιόλας ο Ιησούς συχνά αναφερόταν στον εαυτό του ως Υιό του ανθρώπου, θέλοντας προφανώς να τονίσει ότι είχε γεννηθεί ως άνθρωπος.

Να υπενθυμίσω ότι ο Ιησούς δεν έγραψε ούτε μια λέξη και αυτά που είπε θα μπορούσαν να τυπωθούν σ' ένα ολιγοσέλιδο βιβλίο, όμως, ο συμβολισμός της ζωής Του και το βάθος της διδασκαλίας Του είχαν τέτοιο βάθος, που χρησιμοποιήθηκαν σαν θεμέλια για να κτιστεί μια ολόκληρη επιστήμη, η Θεολογία, ενώ ήταν το κίνητρο για να γραφούν εκατομμύρια βιβλία

Ομως, δεν χρειάζεται να σπουδάσει κάποιος Θεολογία, ούτε να διαβάσει εκατομμύρια βιβλία για να ερμηνεύσει το μήνυμα τού Χριστού που είναι πολύ απλό:

Αγάπα τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου. Τόσο απλά και τόσο όμορφα. Το ν' αγαπάς τον πατέρα σου και την μητέρα σου όπως διατάζουν οι Δέκα Εντολές δεν είναι δια και κατόρθωμα. Ποιός δεν αγαπά τον πατέρα και την μητέρα του; Κατόρθωμα είναι ν' αγαπήσεις τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου, τον γείτονα, τον ξένο, τον αλλόφυλο και αλλόθροπο, τον δύστροπο και τον εχθρικό ακόμα. Αυτό είναι το πραγματικό μήνυμα των Χριστουγέννων που φοβάται η Νέα Τάξη Πραγμάτων και προσπαθεί να εξουδετερώσει με τα καραγκιοζιλίκια της.

ΖΩΗ ΚΟΜΙΝΑΤΟΥ

Πριν μερικές μέρες συνάντησα για δεύτερη φορά με δική της ευγενή πρόσκληση για καφέ στο διαμέρισμά της, μια παλιά αναγνώστρια τής στήλης, και Ζωή Κομινάτου και την καλή φίλη της, και Μαίρη Καμπέρη. Η και Ζωή Κομινάτου και ο αξέχαστος σύζυγός της, Διονύσιος Κομινάτος, ένας πολύ επιτυχημένος επιχειρηματίας, έχουν προσφέρει πολλά σε φιλανθρωπικούς σκοπούς και άλλες δραστηριότητες τής παροικίας, αλλά δεν την αναφέρω σήμερα γι' αυτά που είναι γνωστά στους άμεσα ενδιαφερόμενους.

Εκείνο που έχει σημασία είναι η πολύ ενδιαφέρουσα προσωπική Ζωή τής κας Κομινάτου που ξεκίνησε πριν πολλές δεκαετίες σαν νεότατη και καλλιεργημένη κοπέλη μια πραγματική Οδύσσεια από την Πάτρα στο Κάιρο, στην Ινδία και την Κίνα όπου έζησε πολλά χρόνια μέχρι που την εξουσία κατέλαβε ο Μάιο Τσε Τουνγκ και με την σύζυγό της μετανάστευσαν στην Αυστραλία.

Στο Σίδνει, όπως έγραψα πιο πάνω, ο Διονύσιος Κομινάτος διέπρεψε στον επιχειρηματικό τομέα, αλλά με την δραστηριά και Ζωή ανέπτυξαν πλούσια δράση και στον κοινωνικό - φιλανθρωπικό τομέα.

Η Ζωή τής κας Κομινάτου θα μπορούσε να είναι θέμα πολύ ενδιαφέροντος βιβλίου και κινηματογραφικής ταινίας ακόμη, αλλά η σεμνή αυτή Ελληνίδα αρχόντισσα με την καλή σημασία τής λέξης, ούτε συνέντευξη δεν θέλει να δώσει. Ομως πιστεύω ότι ο Διονύσιος και η Ζωή Κομινάτου είναι ένα σημαντικό κεφάλαιο στην ιστορία τής ομογένειας που πρέπει οπωσδήποτε να γραφεί, από κάποιον ή κάποια ανεγνωρισμένη διανοούμενη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΛΙΟΣ

Βιάστηκα και σκόνταψα την περασμένη Παρασκευή, όταν ανακοίνωσα την «προαγωγή» σε πρέσβη τού συμπαθέστατου, κ. Βασιλείου Τόλιου, πρώην προξένου της Ελλάδας στο Σίδνει. Το ανέφερα χωρίς να το ελέγχω επειδή η πηγή μου ήταν πολύ καλή και δεν είχα λόγο ν'

αφιβάλω, όμως η αλήθεια είναι πως ο κ. Τόλιος δεν είναι ακόμη πρέσβης, επειδή συνεχίζονται οι απαραίτητες υπηρεσιακές διαδικασίες πριν παρθεί στη σχετική απόφαση.

Για να μην υπάρξει ίνος παρεξήγησης, με τον κ. Τόλιο δεν είχα φιλικές σχέσεις πέραν από τις τυπικές, επαγγελματικές συναντήσεις μας, όπως άλλωστε κάνω με όλους τους εκπροσώπους τής πατρίδας και πιγέτες τής παροικίας μας επειδή δεν συνηθίζω να τρέχω πίσω από τους προύχοντες για να κλέψω λίγη από τη λάμψη τους. Η προαγωγή τού κ. Τόλιου, πάντως, όποτε και αν ανακοινωθεί επίσημα, είμαι σίγουρος ότι θα δώσει μεγάλη χαρά στο Ελληνισμό τού Σίδνει που εκτίμησε τις αναμφισβήτητες διπλωματικές ικανότητές του, την ευσυνειδησία του και την προσήλωσή του στο καθήκον.

ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟΥ

Εκαντοντάδες συλλήψεις έκανε τα δύο τελευταία Σαββατοκύριακα την αστυνομία, υπάνθρωπους που πηγάνουν στο εμπορικό κέντρο τού Σίδνει για να μεθύσουν και να σκοτώσουν. Εκ προμελέτης τα τέρατα αυτά δημιουργούνται περάστια προβλήματα στην αστυνομία και τους πολίτες τής πόλης μας που από κακή τους μοίρα βρέθηκαν μπροστά τους και το φαινόμενο έχει φτάσει στο απροχώρητο, επειδή δεν αρκεί σε όλη την πημάψη τους για να σταματήσουν οι φόνοι, αλλά και την κραιπάλη.

Το απιδιοτικό θέαμα νεαρών γυναικών σε κωματώδη κατάσταση στο έδαφος από τη μεθύσι, ή να πλακώνονται έξαλλες με αστυνομικούς που κάνουν τη δουλειά τους και νεαρούς πηγύμανους ν